

งานสร้างสรรค์บทประพันธ์เพลง เสียงแห่งความทรงจำ
สำหรับค้ายากิม 25 สาย และวงแชมเบอร์อองซอนเบลโล

A Creative Music Composition: “Sound of the Memory”
for 25-String Kayageum and Chamber Ensemble

อรุษา นองตรุด^{*1}

Onusa Nongtrud^{*1}

Abstract

A Creative Music Composition “*Sound of the Memory*” for 25-String Kayageum and Chamber Ensemble granted by 2019 AMFEK (Art Major Faculty Explore K-Arts) under the Cultural Partnership Initiative (CPI) Project, Ministry of Culture, Sports and Tourism, Republic of Korea. The creative research funding selects the candidates to do the project for 4 months at Korean National University of Arts (KNUA). The research process is under supervision of qualified instructors to maintain the quality of research in accordance with the standards of fine arts in music.

The composition conveys the esthetic of Cross – cultural in Eastern and Western music by using Kayageum, the Korean traditional music instrument play along with Western music instrument. To create the unique sound by using extended technique and using contemporary composition techniques.

Keywords: Kayageum / Korean Music / Creative Work

* Corresponding author, email: onusa.non@gmail.com

¹ อาจารย์ประจำ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

¹ Instructor, Faculty of Humanities and Social Sciences, Suratthani Rajabhat University

บทคัดย่อ

งานสร้างสรรค์บทประพันธ์เพลง *เสียงแห่งความทรงจำ สำหรับค้ายากิม 25 สาย และ วงแชมเบอร์ออร์แกนเบลโล* ได้รับสนับสนุนทุนวิจัยด้านทางศิลปกรรม ประจำปี ค.ศ. 2019 ภายใต้โครงการริเริ่มความร่วมมือทางวัฒนธรรม จากกระทรวงวัฒนธรรม กีฬา และท่องเที่ยว สาธารณรัฐเกาหลี โดยมีการสนับสนุนทุนในการทำงานวิจัยเชิงสร้างสรรค์ให้กับผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเป็นระยะเวลา 4 เดือน ณ มหาวิทยาลัยศิลปะแห่งชาติ สาธารณรัฐเกาหลี โดยมีอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่ปรึกษาดูแลการดำเนินการวิจัยในทุกกระบวนการ เพื่อรักษาคุณภาพของงานวิจัยให้เป็นไปตามมาตรฐานทางศิลปกรรมศาสตร์

บทประพันธ์เพลงนี้ถ่ายทอดสุนทรียะของการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมดนตรีตะวันตกและดนตรีตะวันออก โดยนำเอาค้ายากิมเครื่องดนตรีประจำชาติเกาหลีมาบรรเลงร่วมกับเครื่องดนตรีตะวันตก นำเสนอสีสันเสียงที่มีอัตลักษณ์เฉพาะด้วยเทคนิคการบรรเลงพิเศษ และใช้เทคนิควิธีการประพันธ์ดนตรีร่วมสมัย

คำสำคัญ: ค้ายากิม / ดนตรีเกาหลี / งานสร้างสรรค์

บทนำ

งานสร้างสรรค์บทประพันธ์เพลง *เสียงแห่งความทรงจำ สำหรับค้ายากิม 25 สาย และ วงแชมเบอร์ออร์แกนเบลโล* ได้รับทุนสนับสนุนจาก 2019 AMFEK (Art Major Faculty Explore K-Arts) ภายใต้โครงการ Cultural Partnership Initiative (CPI) โดยกระทรวงวัฒนธรรม การกีฬา และการท่องเที่ยว (Ministry of Culture, Sports and Tourism) สาธารณรัฐเกาหลี ซึ่งเป็นทุนสำหรับบุคลากรทางศิลปกรรมหรือศิลปินระดับมืออาชีพในแขนงต่าง ๆ จากทั่วโลก ได้ปฏิบัติการวิจัยเชิงสร้างสรรค์และผลิตผลงานทางศิลปกรรมในสาธารณรัฐเกาหลี เป็นระยะเวลา 4 เดือน ซึ่งในทุกกระบวนการดำเนินงานและการสร้างสรรค์ผลงานบทประพันธ์บทนี้ อยู่ภายใต้การดูแลให้คำปรึกษาการทำงานสร้างสรรค์จาก Prof. Lee Byung-Moo หัวหน้าภาควิชาการประพันธ์ดนตรี คณะดนตรี มหาวิทยาลัยศิลปะแห่งชาติ สาธารณรัฐเกาหลี (Department of Music Composition, School of Music, Korea National University of Arts, South Korea) โอกาสในการทำงาน

สร้างสรรค์นี้ ผู้ประพันธ์จึงมีแนวคิดการสร้างสรรคบทประพันธ์เพลงเพื่อถ่ายทอดวัฒนธรรมเกาหลีผ่านมุมมองและประสบการณ์ในการสร้างสรรค์ดนตรีเชิงทดลองที่มีการใช้เครื่องดนตรีประจำชาติผสมผสานเข้ากับเครื่องดนตรีตะวันตก นำเสนอในรูปแบบและเทคนิคการประพันธ์ที่เป็นอัตลักษณ์ของผู้ประพันธ์เอง นอกจากนั้นแล้วในกระบวนการสร้างสรรค์ถือเป็นการเรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศเกาหลีควบคู่ไปด้วย

งานสร้างสรรค์บทประพันธ์เพลงบทนี้ประพันธ์ขึ้นสำหรับคากายากิม 25 สาย ซึ่งเป็นหนึ่งในเครื่องดนตรีประจำชาติเกาหลี บรรเลงร่วมกับวงแชมเบอร์ออร์แกนซอมเบลอที่ประกอบด้วย ฟลูต คลาริเน็ต ฮอรัณ ไวโอลิน เชลโล มาริมบา และเครื่องกระทบ ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้คากายากิม 25 สาย เนื่องจากเป็นเสียงในความทรงจำและความประทับใจ อันเป็นสัญญาณให้ชวนนึกถึงบรรยากาศความเป็นวัฒนธรรมเกาหลี ซึ่งบทเพลงที่ได้รับอิทธิพลจากการนำแนวคิดดนตรีของชนชาตินั้นๆ มาเป็นวัตถุดิบในการประพันธ์เพลง เป็นการสร้างจินตนาการที่ต้องการนำเสนอให้ปรากฏชัดเจน และทำให้เกิดอรรถรสทางดนตรีที่สมบูรณ์แบบ อีกทั้งยังสามารถรักษาเอกลักษณ์หรือแนวคิดดั้งเดิมของชนชาตินั้น ๆ ได้อีกด้วย² ทั้งเสียงของคากายากิมยังสามารถถ่ายทอดบทประพันธ์ทั้งในมิติของบริบท (Context) และเนื้อหา (Content) ตามประสงค์ของผู้สร้างสรรค์ ด้วยความเป็นเครื่องดนตรีดั้งเดิมที่อาจเรียกได้ว่าเป็นสัญลักษณ์ของดนตรีดั้งเดิมของเกาหลี ที่จะนำพาให้บทประพันธ์นี้สามารถเข้าถึงความรู้สึกได้อย่างลึกซึ้ง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างสรรค์บทประพันธ์เพลงร่วมสมัยที่เกิดจากการผสมผสานแนวคิดการประพันธ์ของดนตรีเกาหลีและดนตรีตะวันตก โดยใช้เครื่องดนตรีคากายากิมร่วมกับวงแชมเบอร์ออร์แกนซอมเบลอ
2. เพื่อนำเสนอปรัชญาตะวันตกและตะวันออกผ่านทางเทคนิคการประพันธ์เพลง ผสมผสานเทคนิคการประพันธ์ดนตรีตะวันตกและดนตรีตะวันออก
3. เพื่อเผยแพร่บทประพันธ์เพลงด้วยการแสดงคอนเสิร์ต พร้อมจัดทำสูจิบัตร และโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์

² Pasinee Sakulsurat and Weerachart Premananda, "Doctoral Music Composition: The Portraits of Prasadith Silapabanleng" *Rangsit Music Journal* 14, 2 (2019): 89-90. (in Thai)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. บทประพันธ์เพลงร่วมสมัยชิ้นใหม่ที่สร้างสรรค์ด้วยแนวคิดการผสมผสานวัฒนธรรมดนตรีเกาหลีเข้ากับดนตรีตะวันตก
2. ผลงานการสร้างสรรค์บทประพันธ์เพลงที่สอดแทรกปรัชญาตะวันตกและตะวันออก
3. การเผยแพร่บทประพันธ์เพลงร่วมสมัยออกสู่สาธารณชน รวมถึงแนวคิดการประพันธ์ด้วยบทอรรถาธิบาย เพื่อแสดงถึงคุณค่าของงานประพันธ์ทั้งในแง่สุนทรียศาสตร์และวิชาการดนตรี

ขอบเขตของบทประพันธ์

บทประพันธ์เพลงบทนี้มีสังคีตลักษณะเป็นแบบอิสระ (Through-Composed) นำเสนอเทคนิคการประพันธ์ การเลือกใช้กลุ่มเครื่องดนตรี และสีนเสียงที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ความยาวบทประพันธ์ประมาณ 12 นาที การประพันธ์อยู่บนแนวคิดของการผสมผสานวัฒนธรรม โดยการนำเอาเครื่องดนตรีค้ายากิม เครื่องดนตรีประจำชาติเกาหลีมาบรรเลงร่วมกับกลุ่มเครื่องดนตรีตะวันตก ได้แก่ ฟลูต คลาริเน็ต ฮอว์น ไวโอลิน เชลโล่ มาริมบา และกลุ่มเครื่องกระทบ โดยใช้เทคนิคการประพันธ์แบบดนตรีร่วมสมัยเพื่อการทดลองผลิตเสียงเลียนดนตรีประจำชาติเกาหลี เช่น การเอื้อนเสียง (Portamento) และการใช้ลักษณะเสียงแบบต่างๆ (Articulations) ทั้งนี้ผู้สร้างสรรค์ต้องการนำเสนอความโดดเด่นของเสียงค้ายากิมที่มีความแตกต่างกับเสียงของเครื่องดนตรีตะวันตก นอกจากนั้นและยังมีการนำเอารูปแบบจังหวะเกาหลีหรือซังตัน (Changdan) มาใช้ในการสร้างสรรค์บทประพันธ์เพื่อสร้างกลิ่นอายของวัฒนธรรมดนตรีเกาหลีในบทประพันธ์

วิธีสร้างสรรค์บทประพันธ์

- 1) กำหนดรูปแบบวงดนตรีและการผสมผสานเครื่องดนตรี
- 2) ศึกษาประวัติ ลักษณะ ประเภทของเครื่องดนตรีค้ายากิม รวมถึงเทคนิคการบรรเลงแบบดั้งเดิมและเทคนิคการบรรเลงแบบสมัยใหม่
- 3) ศึกษาองค์ประกอบของดนตรีเกาหลี ทั้งในมิติของระบบเสียง บันไดเสียง การสร้างทำนอง วิธีการประพันธ์เพลง โดยศึกษาผ่านหนังสือ ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงตัวอย่างบทประพันธ์เพลงเกาหลีแบบแผน โดยเฉพาะบทประพันธ์ที่บรรเลงด้วยเครื่องดนตรีค้ายากิม
- 4) ศึกษาตัวอย่างบทประพันธ์ดนตรีร่วมสมัยตะวันตกที่มีการผสมผสานเครื่องดนตรีเกาหลีกับเครื่องดนตรีตะวันตก

5) วางแผนกำหนดโครงสร้างและแนวคิดของบทประพันธ์ รวมถึงเทคนิคการประพันธ์ในตอนเพลงแต่ละตอน เพื่อความเหมาะสมในการบรรยายถ่ายทอดรายละเอียดเรื่องราวของบทประพันธ์

6) ประพันธ์ดนตรีตามแผนและโครงสร้างตามที่กำหนดไว้ โดยวิธีการประพันธ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของผู้ประพันธ์เอง ขณะเดียวกันปรึกษากับนักดนตรีค้ายากิม เรื่องเทคนิคการบรรเลงที่สามารถนำมาใช้ในการประพันธ์ เพื่อให้การบรรเลงบทประพันธ์เป็นไปได้อย่างเหมาะสมกับธรรมชาติของเครื่องดนตรี

7) ฝึกซ้อมบทประพันธ์เพื่อทดลองกับการบรรเลง รวมถึงการพิจารณาเสียงที่เกิดขึ้นจริงนำมาซึ่งการปรับปรุงแก้ไขบทประพันธ์

8) เผยแพร่ผลงานการสร้างสรรค์บทประพันธ์ดนตรีในรูปแบบการแสดงคอนเสิร์ต และจัดทำอรรถาธิบายบทประพันธ์นำเสนอเป็นรูปเล่ม

แนวคิดหลักสำหรับการประพันธ์

งานสร้างสรรค์บทประพันธ์เพลง *เสียงแห่งความทรงจำ สำหรับค้ายากิม 25 สาย และวงแชมเบอร์ออร์แกนเบลโล* แสดงเอกลักษณ์อันโดดเด่นของดนตรีเกาหลีผสมผสานกับดนตรีร่วมสมัยตะวันตก โดยการใช้ค้ายากิม เครื่องดนตรีประจำชาติเกาหลีนำเสนอเอกลักษณ์ของดนตรีตะวันออกให้ปรากฏในวัฒนธรรมดนตรี บทประพันธ์เพลงบทนี้แบ่งออกเป็น 5 ตอนด้วยสัญลักษณ์จุดซ้อม (Rehearsal Mark) โดยแต่ละส่วนของบทประพันธ์มีความแตกต่างในลักษณะของเนื้อดนตรี เทคนิคการประพันธ์เพื่อให้เกิดความน่าสนใจ โดยการแสดงออกถึงความโดดเด่นในแต่ละช่วงของบทประพันธ์เพลง

แนวคิดดนตรีประจำชาติเกาหลี

ในบทประพันธ์เพลงบทนี้มีการผสมผสานลักษณะของดนตรีประจำชาติเกาหลีในหลากหลายมิติทางดนตรี ทั้งการผสมผสานเครื่องดนตรีประจำชาติเกาหลีในบทประพันธ์ โหมดและบันไดเสียงรูปแบบจังหวะในดนตรีประจำชาติเกาหลี รวมถึงเทคนิคการบรรเลงที่เป็นการประยุกต์ซึ่งกันระหว่างดนตรีประจำชาติเกาหลีและดนตรีตะวันตก

เอกลักษณ์ของบทประพันธ์เพลงบทนี้อยู่ที่การเลือกใช้เครื่องดนตรีประจำชาติเกาหลีบรรเลงร่วมกับเครื่องดนตรีตะวันตก ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้ค้ายากิมเป็นตัวแทนวัฒนธรรมดนตรีเกาหลี

เนื่องจากคายากิมเป็นหนึ่งในเครื่องดนตรีประจำชาติเกาหลีที่มีสีสันเสียงเป็นเอกลักษณ์ สะท้อนปรัชญาความเชื่อของวัฒนธรรมเกาหลีผ่านแนวคิดทางดนตรี เทคนิคการบรรเลง และสำเนียงดนตรีที่เป็นแบบเฉพาะ และเนื่องจากบทประพันธ์เพลงบทนี้ประพันธ์ด้วยเทคนิควิธีแบบดนตรีร่วมสมัย ผู้สร้างสรรค์จึงเลือกใช้คายากิม 25 สาย (Fig. 1) เพื่อเอื้อต่อการบรรเลงในเทคนิคต่าง ๆ ทั้งยังมีระดับเสียงที่มีความหลากหลาย สามารถปรับประยุกต์ให้เข้ากับเครื่องดนตรีตะวันตกได้อย่างเหมาะสม

Figure 1 25-String Kayageum³

ในสังคมดั้งเดิมเครื่องดนตรีคายากิมเป็นเครื่องดนตรีที่ใช้บรรเลงในสถานที่ปิด ระดับความเข้มเสียงไม่ดังมาก ฉะนั้นการบรรเลงคายากิมร่วมกับเครื่องดนตรีในอีกฟากฝั่งวัฒนธรรมอย่างดนตรีตะวันตก ที่มีปรัชญาความเชื่อที่แตกต่าง จึงจำเป็นต้องมีการปรับให้เหมาะสมทั้งในการเลือกใช้ความเข้มเสียง การเรียบเรียงเพื่อให้เหมาะกับรูปแบบวงดนตรี การเลือกใช้บันไดเสียงที่คำนึงถึงความสะดวกในการบรรเลงเครื่องดนตรีแต่ละชนิด ฯลฯ นอกจากนั้นผู้สร้างสรรค์ได้ประยุกต์ลีลาและสำเนียงของดนตรีทั้งสองวัฒนธรรมด้วยเทคนิคการประพันธ์ กล่าวคือ มีการประยุกต์สำเนียง ลีลา สีสันเสียงของเครื่องดนตรีคายากิมนำเสนอในเครื่องดนตรีตะวันตกด้วยเทคนิคการบรรเลงพิเศษ ในขณะเดียวกันก็มีการใช้เทคนิคการบรรเลงแบบร่วมสมัยกับเครื่องดนตรีคายากิม โดยการบันทึกโน้ตดนตรี (Notation) แบบตะวันตก ร่วมกับการกำหนดสัญลักษณ์ (Symbols) แบบเฉพาะที่ให้สีสันเสียงที่มีลักษณะเฉพาะแบบดนตรีร่วมสมัย

แนวคิดการใช้สีสันเสียงเครื่องดนตรี

บทประพันธ์ในแต่ละช่วงมีการให้ความสำคัญกับเครื่องดนตรีแต่ละชนิดแตกต่างกัน เพื่อสร้างสีสันให้กับบทประพันธ์ ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้เทคนิคการบรรเลงของเครื่องดนตรีแต่ละชนิด

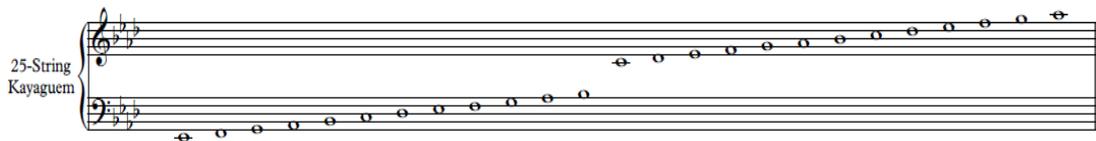
³ “Royal Musical Instrument,” accessed May 15, 2021, https://goongjung.co.kr/shop/item.php?it_id=1525850920

เพื่อให้ได้เสียงแปลกใหม่แตกต่างจากเสียงปกติของเครื่องดนตรีนั้นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเครื่องดนตรีค้ายากิมที่เป็นเครื่องดนตรีประจำชาติเกาหลีที่นำมาบรรเลงร่วมกับกลุ่มเครื่องดนตรีตะวันตก

แนวคิดการจัดรูปแบบวงดนตรี

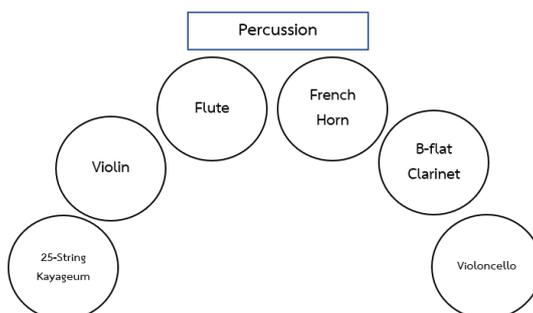
บทประพันธ์เพลงบทนี้เป็นงานดนตรีเชิงทดลองที่มีแนวคิดในการประพันธ์โดยใช้เครื่องดนตรีประจำชาติเกาหลีอย่างค้ายากิมมาบรรเลงร่วมกับกลุ่มเครื่องดนตรีตะวันตก โดยในการนำเสนอเนื้อดนตรีและสีสันเสียงที่มีเอกลักษณ์แตกต่างกันไปตามแต่ละช่วงของบทประพันธ์ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้เครื่องดนตรีค้ายากิมประเภท 25 สายซึ่งได้รับการพัฒนาเพื่อให้สามารถบรรเลงบทประพันธ์ดนตรีร่วมสมัยได้อย่างสะดวกและเป็นธรรมชาติ เนื่องจากมีช่วงเสียงกว้างถึง 3-4 ช่วงคู่แปด (Ex. 1) นอกจากนั้นแล้วค้ายากิมประเภท 25 สายนี้สามารถเทียบเสียง (Tuning) ที่ปรับตามกุญแจเสียงของแต่ละบทประพันธ์ จึงมีความเหมาะสมในการเลือกนำมาใช้ในบทประพันธ์บทนี้

Example 1 The Tuning System of the 25-String Kayageum

การจัดวางวงดนตรีสำหรับบทประพันธ์บทนี้จัดวางคล้ายคลึงกับวงแจ๊ซแบบมาตรฐานทั่วไปที่มีวงทฤษฎีการควบคุมการแสดง โดยเรียงลำดับจากทางด้านซ้ายมือของวงทฤษฎีการประกอบด้วยค้ายากิม 25 สาย ไวโอลิน ฟลูต ฮอว์น คลาริเน็ต เซลโล และกลุ่มเครื่องกระทบวางไว้อยู่ด้านหลังสุดของวง (Fig. 2) สำหรับการจัดวางเครื่องดนตรีค้ายากิมไว้ด้านหน้าสุดของวงด้วยเหตุผลของความเข้มเสียง กล่าวคือ ค้ายากิมเป็นเครื่องดนตรีที่มีความเข้มเสียงค่อนข้างเบาหากเปรียบเทียบกับเครื่องดนตรีตะวันตก ผู้ประพันธ์จึงเลือกวางไว้ด้านหน้าสุดเพื่อให้เกิดความสมดุลของเสียงของวงดนตรีที่มีการผสมผสานกันระหว่างเครื่องดนตรีของทั้งสองวัฒนธรรม นอกจากนั้นมีการนำเสนอแนวค้ายากิมในบทบาทของการบรรเลงเดี่ยวเกิดขึ้นในช่วงของบทประพันธ์อีกด้วย

Figure 2 “Sound of the Memory” for 25-String Kayageum and Chamber Ensemble Seating Chart

อรรถาธิบายบทประพันธ์เพลง

งานสร้างสรรค์บทประพันธ์เพลง เสียงแห่งความทรงจำ สำหรับคายากิม 25 สาย และ วงแชมเบอร์ออร์แกนเบลโล มีการยกตัวอย่างประกอบพร้อมแสดงแนวคิดสำคัญในการประพันธ์ โดย นำเสนอ รายละเอียดของบทวิเคราะห์ ดังนี้

ช่วงนำ (ห้องที่ 1-23)

บทประพันธ์อยู่ในอัตราจังหวะ 4/4 เริ่มต้นด้วยความเร็วตัวดำเท่ากับ 60 เพื่อให้ความรู้สึกถึงการเคลื่อนไหวด้วยจังหวะที่เป็นไปอย่างเป็นธรรมชาติ โดยบทประพันธ์เริ่มต้นด้วยแนวเครื่องลมไม้ที่เน้นเสียงโน้ต A ด้วยเทคนิคการบรรเลงที่เน้นเสียงลมที่ผสมอยู่ในเนื้อเสียงด้วยการใช้คำสั่ง “with the windy sound” เพื่อผลิตเสียงแวดล้อมที่สร้างบรรยากาศของความเป็นธรรมชาติ บทประพันธ์ในช่วงต้นนำเสนอโน้ต A ในช่วงเสียง (Range) ที่แตกต่างกันทั้งในแนวฟลูตและคลาริเน็ต (Ex. 2) ควบคู่กับเทคนิคการบรรเลงโน้ตสะบัด (Grace Note) ทั้งที่เป็นโน้ตเดี่ยวและกลุ่มโน้ต (Ex. 3) การบรรเลงโน้ตสะบัดควรแยกระหว่างโน้ตสะบัดที่ทำหน้าที่เป็นโน้ตประดับออกจากโน้ตหลักอย่างชัดเจน เนื่องด้วยโน้ตสะบัดที่ปรากฏไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของโน้ตหลัก จึงควรบรรเลงโน้ต ประดับด้วยสีสันเสียงที่แตกต่างออกไป นอกจากนั้นแล้วยังมีการบรรเลงเทคนิควิบราโตเพื่อเลียนสำเนียงลีลาการบรรเลงที่พบได้บ่อยในดนตรีประจำชาติเกาหลี

Example 2 Using “A” Pitch in Flute and Clarinet Part of mm. 1-4 from *Sound of the Memory*

Musical score for Example 2, showing the Flute and Clarinet in Bb parts. The tempo is marked as quarter note = 60. The Flute part includes the instruction "with windy sound". The music features a melodic line with a grace note marked "A" Pitch. The Clarinet part has a similar melodic line with a grace note also marked "A" Pitch. Dynamics include mp and mf.

Example 3 Using Single Grace Note and Group Grace Note of mm. 1-3 from *Sound of the Memory*

Musical score for Example 3, showing the Flute and Clarinet in Bb parts. The tempo is marked as quarter note = 60. The Flute part includes the instruction "with windy sound". The music features a melodic line with a single grace note and a group of grace notes. The Clarinet part has a similar melodic line with a single grace note and a group of grace notes. Dynamics include mp and mf.

ในท้องที่ 10 (Ex. 4) นำเสนอเทคนิคการรูดเสียง (Glissando) ซึ่งเป็นเทคนิคที่สามารถพบได้ในดนตรีประจำชาติเกาหลีด้วยเช่นกัน ในบทประพันธ์นี้ปรากฏเทคนิคการรูดเสียงในแนวเครื่องสาย (ไวโอลินและเชลโล) ซึ่งเป็นการใช้เทคนิคการรูดเสียงที่สวนทางกัน กล่าวคือ ในแนวไวโอลินบรรเลงด้วยเทคนิคการรูดเสียงจากระดับเสียงหนึ่งไปหาระดับเสียงสูงกว่า (Ascending Glissando) โดยในดนตรีประจำชาติเกาหลีเรียกว่า โชซอง (Choo-Sung) ในขณะที่แนวเชลโลบรรเลงด้วยเทคนิคการรูดเสียงจากระดับเสียงหนึ่งไปหาระดับเสียงที่ต่ำกว่า (Descending Glissando) ในดนตรีประจำชาติเกาหลีเรียกว่า โทซอง (Toe-Sung)⁴ ซึ่งเทคนิคการรูดเสียงทั้ง 2 แบบนี้เกิดขึ้นพร้อมกับแนวฟลูตบรรเลงในลักษณะของโน้ตเข้บ่ตสามชั้นที่ไล่ระดับเสียงสูงขึ้น นำเสนอการผสมผสานเทคนิคดังกล่าวนี้เพื่อสร้างเสียงที่สามารถนำเสนอเอกลักษณ์ของเสียงดนตรีและเทคนิคการบรรเลงทั้งในวัฒนธรรมดนตรีประจำชาติเกาหลีและดนตรีประจำชาติของไทยด้วยเช่นกัน

⁴ Jong Ho Kim, "A Study of the Trumpet Concerto by Jong Uek Woo: The Elements of Korean Traditional Music" (D.M.A. diss., University of Kansas, 2018), 17.

นอกจากนั้นยังมีการนำเสนอเสียงปกติ (Sustained Sound) ที่ไม่มีการประดับโน้ตใดๆ ในแนวเชลโล (Ex. 4, in the Circle) ซึ่งในดนตรีประจำชาติเกาหลีเรียกเทคนิคนี้ว่า พยองซอง (Pyong-Song) เป็นการผลิตเสียงบริสุทธิ์ที่มีความเรียบง่ายโดยการใช้เทคนิคการลากเสียงโน้ตยาว โดยไม่มีการวิบราโตใดๆ ในขณะที่แนวอื่นนำเสนอเสียงที่มีความหือหวาด้วยเทคนิคการรูดเสียง แต่อย่างไรก็ตามเสียงของแนวเชลโลนั้นยังคงความโดดเด่น นับเป็นการสะท้อนนัยยะที่แสดงความหมายทางปรัชญาของเกาหลีที่กล่าวถึงความสมดุลในความตรงกันข้าม ความเป็นส่วนหนึ่งซึ่งกัน (Yin-Yang) โดยผ่านการนำเสนอการผสมผสานเทคนิคการบรรเลงแบบพยองซองและการรูดเสียงเข้าด้วยกัน เพื่อสอดแทรกความน่าสนใจให้เกิดขึ้นในบทประพันธ์

Example 4 *Sound of the Memory*, mm. 10 (Flute, Violin and Cello)

The image shows a musical score for three instruments: Flute, Violin, and Violoncello. The Flute part is in the top staff, starting with a rest and then playing a melodic line with dynamics *mp* and *mf*. The Violin part is in the middle staff, playing a melodic line with dynamics *p* and *mf*. The Violoncello part is in the bottom staff, playing a melodic line with dynamics *mp* and *fp*. Red boxes and an oval highlight specific musical features in each part, such as dynamics changes and phrasing.

ภาพรวมของช่วงนำมีการใช้ความเข้มเสียง (Dynamics) ที่ไม่มีความแตกต่างของความดังมากนัก กล่าวคือ มีการใช้ความดังเสียงตั้งแต่ เบามาก (Pianissimo) จนถึงดังปานกลาง (Mezzo-Forte) ซึ่งช่วงท้ายก่อนเข้าสู่จุดซ้อม A จะมีปรากฏความเข้มเสียงดัง (Forte) เลือกใช้ความเข้มเสียงที่ไม่มีความแตกต่างกันมาก เพื่อรักษาบรรยากาศของบทประพันธ์ในช่วงต้นนี้ให้ดำเนินไปอย่างสงบ ดนตรีถูกสร้างสรรค์ให้มีการพัฒนาและดำเนินไปอย่างช้าๆ ด้วยเทคนิคการประพันธ์ที่ค่อยๆ เพิ่มความหนาแน่นของเนื้อดนตรีด้วยการเข้ามาของแต่ละแนวเครื่องดนตรีในระดับความเข้มเสียงเบา มากหรือเบา (Piano) โดยในแต่ละประโยคที่ปรากฏนั้นมีการเพิ่มความเข้มเสียงให้สูงขึ้นทีละน้อย (Crescendo) ในระยะความเข้มเสียงที่ไม่กว้างมากนัก เพื่อให้ดนตรียังคงความเรียบ สงบนิ่ง แต่ซ่อนไว้ด้วยความเปลี่ยนแปลงที่ไม่เป็นที่สังเกตอย่างชัดเจน เกิดเป็นมิติดนตรีที่มีความน่าติดตามเพื่อนำเข้าสู่ส่วนต่อไปของบทประพันธ์

จุดซ้อม A (ห้องที่ 24-54)

บทประพันธ์ในช่วงจุดซ้อม A เป็นการนำเสนอเอกลักษณ์ของดนตรีประจำชาติเกาหลีด้วยการเลือกใช้รูปแบบจังหวะที่พบในดนตรีประจำชาติเกาหลีที่เรียกว่า ซุงจุงโมรี ซึ่งเป็นหนึ่งในรูปแบบจังหวะที่นิยมใช้ในดนตรีประจำชาติเกาหลี โดยผู้สร้างสรรค์เลือกใช้รูปแบบจังหวะซุงจุงโมรีในรูปแบบของการนำมาพัฒนาาร่วมกับการสร้างแนวทำนอง ทั้งนี้ผู้สร้างสรรค์มิได้นำเสนออย่างตรงไปตรงมาเท่านั้น แต่เป็นการพัฒนาการใช้รูปแบบจังหวะดังกล่าวในแนวคายากิมและแนวมาริมบาอย่างแยบยล (Ex. 5) ปรากฏอยู่ในท่วงเสียงแอฟลิตเมเจอร์ ซึ่งเป็นท่วงเสียงหลักของเครื่องดนตรีคายากิม กล่าวคือเป็นระดับเสียงที่เป็นมาตรฐานการเทียบเสียงของเครื่องดนตรีคายากิม สามารถบรรเลงด้วยการดีดเพียงสายเปล่า ผู้สร้างสรรค์นำเสนอแนวทำนองหลักที่มีกลิ่นอายของดนตรีเกาหลีในแนวคายากิมและมีแนวทำนองสนับสนุนด้วยแนวมาริมบาบรรเลงประกอบด้วยการใช้ไม้ตีแบบหัวแข็ง (Hard Mallets) เพื่อให้ได้เสียงที่มีความคมชัดสามารถให้เสียงสอดประสานกับเสียงคายากิมได้อย่างเข้ากัน สีสันเสียงในช่วงนี้มีความน่าสนใจแตกต่างจากบทประพันธ์อื่น เนื่องจากเป็นการผสมผสานของวัฒนธรรมดนตรีเกาหลีที่นำเสนอด้วยเสียงเครื่องดนตรีคายากิมกับวัฒนธรรมดนตรีตะวันตกที่ให้บรรยากาศของวัฒนธรรมแอฟริกัน ผ่านด้วยเสียงของเครื่องดนตรีมาริมบา ทำให้บทประพันธ์ในช่วงนี้มีกลิ่นอายของการผสมผสานวัฒนธรรมที่แปลกใหม่ เป็นเอกลักษณ์ และแสดงความแตกต่างจากส่วนอื่นอย่างชัดเจน

Example 5 *Sound of the Memory*, mm. 24-26 (Kayageum and Marimba)

The image displays a musical score for measures 24-26 of 'Sound of the Memory'. It features two staves: the top staff is for the 25-String Kayageum and the bottom staff is for the Marimba. Both staves are in 4/4 time with a tempo of quarter note = 76. The key signature has two flats (B-flat and E-flat). The Kayageum part starts with a melodic line in measure 24, marked with a box 'A' and a dynamic of *f*. The Marimba part provides a rhythmic accompaniment, starting with a dynamic of *mf*. The notation includes various note values, rests, and articulation marks like accents and slurs.

จุดซ้อยม B (ห้องที่ 55-102)

บทประพันธ์ในช่วงจุดซ้อยม B นำเสนอเอกลักษณ์ของดนตรีเกาหลี (Korean Traditional Music) ด้วยการใช้เครื่องหมายกำกับจังหวะ 6/8 ซึ่งเป็นอัตราจังหวะผสม ในอัตราความเร็วตัวดำ ประจุเท่ากับ 50 โดยตั้งแต่ห้องที่ 55-80 นำเสนอการบรรเลงเดี่ยวคยาภิมด้วยการพัฒนารูปแบบ จังหวะเซมาชิ ซึ่งเป็นรูปแบบจังหวะในดนตรีดั้งเดิมเกาหลี นอกจากนั้นแล้วผู้สร้างสรรค์ยังเลียน เทคนิคการประพันธ์ในรูปแบบดนตรีดั้งเดิมของเกาหลีที่มีสำนวนสำหรับเครื่องดนตรีคยาภิม โดยเฉพาะ (Ex. 6) ทั้งรูปแบบลักษณะดนตรีและเทคนิคการบรรเลงเป็นไปในรูปแบบของดนตรีดั้งเดิม เกาหลี เมื่อเทียบกับช่วงก่อนหน้านี้ที่นำเสนอลักษณะดนตรีร่วมสมัยให้ความรู้สึกถึงความแตกต่างกัน ของดนตรีสองฝั่งวัฒนธรรม

Example 6 *Sound of the Memory*, mm. 55-58 (Kayageum)

Example 6 is a musical score for 25-String Kayageum, measures 55-58. The score is in 6/8 time and includes a tuning instruction: "Tuning all D \flat to D \sharp ". The tempo is marked as "♩. = 50". The score features a "rubato" marking and dynamic markings: *sf*, *p*, *f*, and *mf*.

จุดซ้อยม C (ห้องที่ 103-161)

ใน Ex. 7 แสดงแนวคยาภิมบรรเลงด้วยเทคนิคการบรรเลงแบบดนตรีเกาหลีแบบดั้งเดิม (Korean Traditional Music) ซึ่งในบางเทคนิคนั้นสามารถเทียบเคียงได้กับเทคนิคการบรรเลงดนตรีร่วมสมัย ได้แก่ เทคนิคการรูดเสียงทั้งขึ้นและลงในช่วงขึ้นคู้ 2 ไมเนอร์ ดังแสดงในวงกลม) เทคนิค วิบราโต ดังแสดงในกรอบสี่เหลี่ยม

Example 7 *Sound of the Memory*, mm. 108-110 (Kayageum)

Example 7 is a musical score for 25-String Kayageum, measures 108-110. The score is in 3/4 time and includes a dynamic marking: *sf*. The score features a vibrato marking (*vib.*) and a dynamic marking: *f*. Red circles highlight specific melodic phrases, and a red rectangle highlights a vibrato marking.

จุดซ้อม D (ห้องที่ 162-242)

ในช่วงจุดซ้อม D แบ่งออกเป็น 3 ช่วงหลักๆ คือ ช่วงห้องที่ 162-183 ช่วงห้องที่ 184-204 และช่วง 205-242 สำหรับช่วงแรกในห้องที่ 162-165 นำเสนอการบรรเลงเดี่ยวของกลุ่มเครื่องกระทบที่มีการเปลี่ยนอัตราจังหวะเพื่อให้รู้สึกถึงความหลากหลายและการเปลี่ยนแปลงของซีพจรจังหวะ คือ 12/8, 3/4, 6/8, 12/8 ดังใน Ex. 8 ผู้สร้างสรรค์ประพันธ์ช่วงนี้ขึ้นจากแนวคิดของดนตรีสำหรับเครื่องกระทบเกาหลีหรือเรียกว่า “ซามุลโนรี” (Samulnori) บรรเลงด้วยเครื่องกระทบประจำชาติเกาหลี จำนวน 4 ชิ้น คือ ฆ้องขนาดเล็ก (Kkwaengwari) ฆ้องขนาดใหญ่ (Jing) กลองจังกู (Janggu) และกลองบุก (Buk) ซึ่งเป็นประเภทวงดนตรีที่ให้เสียงของเครื่องกระทบที่ทำด้วยหนังและโลหะเป็นสำคัญ ผู้สร้างสรรค์จึงเลือกใช้กลองบองโกและฉาบตีด้วยไม้หัวแข็ง (Hard Mallets) เพื่อให้ได้เสียงฉาบที่มีความคมชัดเป็นการเลียนเสียงและสำนวนลีลาของเครื่องดนตรีในซามุลโนรี

Example 8 *Sound of the Memory*, mm. 162-166 (Bongo Drum and Cymbal)

162 **D** ♩. = 56
Bongos (soft mallets)
mp

D ♩. = 56
Cymbal (hard mallets)
mp

ห้องที่ 166 แนวเชลโลทำหน้าที่เช่นเดียวกับเครื่องกระทบ โดยการใช้เทคนิคการบรรเลงด้วยการดีดสายให้เสียงคล้ายเครื่องกระทบด้วยชั้นคู่ 5 เพอร์เฟคในลักษณะเน้นจังหวะขัด (Syncopation) บรรเลงร่วมกับกลองบองโก (Ex. 9)

Example 9 *Sound of the Memory*, mm. 166-168 (Violoncello and Bongo Drum)

166 pizz.
Vc. sfz

Bongos mf

ช่วงท้ายก่อนจบบทประพันธ์เป็นดนตรีที่นำเสนอกลิ่นอายของดนตรีประจำชาติเกาหลี ปิดท้ายบทประพันธ์เพื่อชวนให้รู้สึกถึงบรรยากาศของดนตรีดั้งเดิม ด้วยการนำเสนอทำนองที่ส่งเสริมซึ่งกันด้วยดนตรีโทนัลในแนวต่างๆ โดยแต่ละแนวบรรเลงด้วยเทคนิคลีลาที่แสดงเอกลักษณ์เฉพาะตน เพื่อแสดงให้เห็นถึงการรวมตัวกันของความแตกต่างวัฒนธรรม สร้างเสน่ห์ให้กับบทประพันธ์

งานสร้างสรรค์บทประพันธ์เพลง *เสียงแห่งความทรงจำ สำหรับค้ายากิม 25 สาย และ วงแชมเบอร์ออร์แกนเบลอ* เป็นผลจากการศึกษาเรียนรู้วิธีการประพันธ์ในรูปแบบที่แตกต่างไปจากวิธีการเดิมที่ผู้ประพันธ์เคยทำมา กล่าวคือเป็นการนำเสนอปรัชญาดนตรีต่างวัฒนธรรม ถือเป็นการเรียนรู้ และเปิดโลกทัศน์ทางดนตรีให้มองเห็นความเป็นไปได้ของการสร้างสรรค์ พัฒนาการทางด้านดนตรีที่ก้าวข้ามข้อจำกัดของตนเอง ทำให้เกิดเป็นบทประพันธ์ใหม่ที่ขยายขอบเขตความสามารถออกไป ทั้งยังเป็นการเรียนรู้ตนเองผ่านการเรียนรู้จากสิ่งอื่น ซึ่งเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่ทำให้เกิดความเข้าใจตัวตนอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น

การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์บทประพันธ์เพลง

งานสร้างสรรค์บทประพันธ์เพลง *เสียงแห่งความทรงจำ สำหรับค้ายากิม 25 สาย และ วงแชมเบอร์ออร์แกนเบลอ* แสดงต่อสาธารณชนในโรงงานแสดง “Composer’s Concert” เมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ.2562 ณ หอแสดงดนตรีลีกังซุก มหาวิทยาลัยศิลปะแห่งชาติ สาธารณรัฐเกาหลี (Lee Kang Sook Hall, Korea National University of Arts) โดยมีรายนามผู้อำนวยการเพลงและนักดนตรี ดังต่อไปนี้

ผู้อำนวยการเพลง : Kim Kang-uk

ผู้บรรเลงค้ายากิม 25 สาย : Jeong Jin-a

ผู้บรรเลงฟลูต : Hhang Yae-Un

ผู้บรรเลง B^b คลาริเน็ต : Kim Chong-wan

ผู้บรรเลงฮอร์น : Kim Seo-hyeon

ผู้บรรเลงไวโอลิน : Son Un-bi

ผู้บรรเลงเชลโล : Kim Da-won

ผู้บรรเลงเครื่องกระทบ : Byambadorj Nyamdavaa, Park Sae-hee

ทั้งนี้มีการถ่ายบันทึกทั้งภาพและเสียงไว้อย่างครบถ้วนในรูปแบบวีดิทัศน์เผยแพร่ผ่านสื่อออนไลน์ในช่อง Youtube ผู้สนใจสามารถเข้าชมผ่านทาง QR Code:

เพื่อเป็นสื่อหนึ่งในการเรียนรู้การทำงานสร้างสรรค์บทประพันธ์เพลงบนแนวคิดของการผสมผสาน
วัตถุดิบการประพันธ์ในวัฒนธรรมเกาหลี ด้วยวิธีการแบบดนตรีตะวันตกผ่านมุมมองของผู้สร้างสรรค์
ชาวไทย สร้างให้เกิดบทประพันธ์เพลงนี้จึงมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวอีกบทหนึ่งในวงการดนตรีสร้างสรรค์

บทส่งท้าย

แนวทางการสืบทอดวัฒนธรรมของเกาหลี โดยเฉพาะในมิติทางวัฒนธรรมดนตรีดั้งเดิมนั้น
ได้รับการปรับประยุกต์ให้ปรากฏอยู่ในผลงานทางศาสตร์ศิลปกรรมหลากหลายประเภท เนื่องด้วย
วัฒนธรรมดนตรีนั้นมีรูปแบบที่เป็นนามธรรม จึงได้วางแนวทางการอนุรักษ์ด้วยวิธีการสงวนรักษาและ
ถ่ายทอดในรูปแบบดั้งเดิมอย่างต้นฉบับ รวมถึงนักดนตรีเกาหลีที่พยายามสร้างสรรค์งานชิ้นใหม่เพื่อ
เป็นวิธีหนึ่งในการฟื้นฟูวัฒนธรรมดั้งเดิมให้กลับมามีชีวิตอีกครั้ง ด้วยการทำงานดนตรีร่วมกับงาน
ประเภทอื่นเพื่อสร้างสรรค์งานใหม่

ท้ายนี้ผู้สร้างสรรค์ขอแสดงความซาบซึ้งใจในความพยายามของบูรพศิลปินที่รักษาไว้ซึ่ง
วรรณกรรมดนตรีรวมถึงเครื่องดนตรีค้ายากก็ให้ยังปรากฏอยู่จนถึงปัจจุบัน ด้วยความเจ็บแสบใน
การสร้างสรรค่นวัตกรรมขยายศักยภาพของเครื่องดนตรีด้วยเทคนิคการประพันธ์อย่างไร้ขอบเขต
เพื่อถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของกระแสสังคมโลกให้ยังคงอยู่ ให้ผู้
สร้างสรรค์ได้ศึกษาและซึมซับความงามของวัฒนธรรมอันทรงคุณค่านี้ เกิดเป็นแรงบันดาลใจในการ
สร้างสรรค์ งานสร้างสรรค์บทประพันธ์เพลง *เสียงแห่งความทรงจำ สำหรับค้ายาก 25 สาย และ*
วงแชมเบอร์ออร์แกนซอมเบลลอส บทนี้ นับได้ว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ตนเองผ่านการศึกษาวัฒนธรรมอื่นที่
แตกต่าง เรียนรู้และเข้าใจวิธีการสืบทอด ฟื้นฟู และถ่ายทอดวัฒนธรรมให้ยังคงมีชีวิต ทำให้หวน
กลับมานึกถึงคุณค่าของวัฒนธรรมถิ่นเกิดของผู้สร้างสรรค์เอง สร้างให้เกิดความรัก ความตระหนัก
และหวงแหน นำมาซึ่งแนวทางการอนุรักษ์และพัฒนาความงามของมรดกทางวัฒนธรรมให้ยังคง
อยู่ด้วยความรู้ความสามารถในการสร้างสรรค์งานดนตรีต่อไป

Bibliography

- Dhmabutra, Narongrit. *Explanation and Analysis of Compositions of Narongrit Dhmabutra*. Bangkok: Thana Press, 2010. (in Thai)
- Killick, Andrew. "Traditional Music and the Work Concept: The Kayageum Sanjo of Hwang Byungki." *Yearbook for Traditional Music* 49 (2017): 1-25.
- Kim, Jong Ho. "A Study of the Trumpet Concerto by Jong Uek Woo: The Elements of Korean Traditional Music." D.M.A. diss., University of Kansas, 2018.
- Phancharoen, Natchar. *Dictionary of Musical Terms*. (4th edition) Bangkok: Katecarat, 2011. (in Thai)
- "Royal Musical Instrument." accessed May 15, 2021,
https://goongjung.co.kr/shop/item.php?it_id=1525850920
- Sakulsurarat, Pasinee and Weerachart Premananda. "Doctoral Music Composition: The Portraits of Prasideh Silapabanleng." *Rangsit Music Journal* 14, 2 (2019): 89-102. (in Thai)
- Sheen, Soun. "Modifications vs. Modernization: Korean Gayageum in the 20th Century." D.M.A. diss., Union College, 2013.
- Trakulhun, Wiboon. *20th Century Music*. Bangkok: Chulalongkorn University Press, 2015. (in Thai)